

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۱/۲۶

علم گل سحر

«په سترگو کې لیکل شوي افسانې»

ناول ته يوه کتنه

په سترگو کې لیکل شوي افسانې د میرمن کلتوري ټولنیز بهیر له خوا لومړنۍ چاپ شوی ناول دی چې ددغه بهیر یوې فعالې غړې، لیکوالې او شاعرې طویبا ندا ساپی لیکلی دی. ناول دیوې افغانې پیغلې د ژوند پېښې بیانوي. دغه د زده کړو او اجتماعي فعالیتونو لپاره پیغله مینه نومېږي چې په یوه بې مینې دوران کې ژوند کوي. په کابل کې د تنظیمونو د واک دوره په تیریدو ده او یوه بله ډېر مخکښه ضد دوره راځي. د ندا د ناول پېښې له همدې وخته پیلېږي. د نجونو ښوونځي چې د جهادي تنظیمونو په جگړو کې نیم وچار دي، د طالبانو د واکمنۍ لخوا تر ټانې امر پورې تړل کېږي.

مینه چې د یوې روڼ اندې کورنۍ غړې ده له زده کړو سره لېونۍ مینه لري. څه وخت د طالبانو د ټانې امر په امید کېښي خو ټانې امر هیڅکله نه رارسېږي. مینه د انگلیسي ژبې او نور پټ کورسونه لولي، په روغتیايي مرکز کې روغتیايي زده کړې هم کوي، هورې یې له یوه پوه او ځوان ډاکټر نصیر احمد حشمتي سره پېژندل کوي کېږي. تقدیر یې لاس د یوه ظالم جنګسالار په لاس کې ورکوي، دغه توپکوال په مکروریانو کې ددوی گاونډی اشرف خان دی. مینه له اشرف خان سره د کوژدې په سبا چې د وزیر اکبر خان روغتون په نیت دندې ته ځي، د بلاک په زینو کې له اشرف خان سره مخامخ کېږي. اشرف خان یې په خپل لاس کې په توپک تهديدوي او دندې ته یې نه پرېږدي. ورته وايي ښځه یا د کور ده یا دگور. مینه بیرته کور ته ننوزي او سخته روانې ضربه ویني. څو اوونۍ په روغتون کې بستري کېږي. ډاکټر حشمتي یې تداوي کوي. لا په روغتون کې وي چې د اشرف خان په غوښتنه یې له هغه سره اړیکې شلېږي او له ډاکټر حشمتي سره واده کوي. نوموړې له ده سره پخوانۍ مینه لري.

د ناول کیسه د ناول د اتلې مینې په راپېژندنه پیلېږي په څو کرښو کې د هغې څیره، خوی، د زده کړې ځای او نوري ځانګړتیاوي راپېژندل کېږي. د ناول کیسه له پیله تر پایه په حرکت کې ده، او تر ډیره د فولکلوریکو کیسو په څېر پېښې د راوي له خولې بیانېږي. د څېرو او ځایونو ترسیم لنډ بیان شوی دی. دا موضوع په ناول کې هغه څه ده چې باید ډیره پاملرنه ورته وشي. داسې چې نه باید دومره زیات وي چې د ناول د کیسې حرکت ودروي او نه هم باید دومره په لنډو جملو کې وي چې سړې ته د مهمو پېښو ځای هېڅ سترگو ته ونه درېږي. ما چې د ایمل پسرلي د (لټون) ناول لوستی له هغه وروسته چې هر وخت له نوي ښار او قلعه فتح اله څخه تیرېږم هر ځل د هغې نانوایي په باب فکر کوم چې د انجو د بهرنۍ کارکوونکي میرمني برمه کونکي قومندان به ترې هره ورځ ډوډۍ ورله.

له ځانه سره وایم دا به کومه نانوایي وه؟ کیدای شي دا د شیرپور نویو جوړو شویو کورونه ته څیرمه نانوایي به وه، بیا یې چې شاوخوا ته گورم، وایم نو هغه موټر چې دغه توپکوال یې څاره چیري به دریده؟ بیا لویې څارنوالۍ ته نږدې نانوایي او یا هم دلته د قلعه فتح اله نوري نانوایي هغه نانوایي بولم کوم چې د موسسې د کارکوونکي میرمني ټینټونکي به ډوډې ترې اخستله.

دا د ایمل پسرلي د قلم قوت دی، چې دا ځای یې داسې ترسیم کړی چې تل مې په ذهن کې وي. همداسې د عبیداله محک د (زمرد) ناول ځینې ځایونه. کله چې د ښه او پراخ کور انګر وینم، د زمردني کور مې یاد ته راشي. سره لدې چې په زمردني ناول کې ډیر اوږد ترسیم شوی فکر کوم لس ډولس مخه پرې ډک شوي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څېر و لولئ

ندا هم پخپل ناول کې د پېښو د ځایونو او څیرو د ترسیم هڅه کړې ده . په ډیرو ځایونو کې ډیر لنډ دي ، خو دې لنډوالي بیا د کیسې له حرکت سره مرسته کړېده . د کیسې حرکت لوستونکې نه ستړی کوي ، لوستونکې غواړي راتلونکو پېښو ته ژر ورسېږي . د ندا ساپې په ناول کې لا له پیله تلوسه شته . د هر مخ په لوستلو لوستونکې د کتاب بل مخ ته هڅول کيږي . د ناول د برخو په پای کې کلف هنګر په پام کې نیول شوی دی . د یوې برخې پای د مثال په توګه یادوم :

د ناول اتله مینه وايي:

- نه نه زه دا ترو پر ځان نشم منلی ، نه یې شم منلی .
او دې سره سم یې په زوره چیغه کړه او سمدلاسه بیسده پرېوته .
دلته یوه برخه ختمیږي . لوستونکې هڅیږي چې د ناول بله برخه په لیوالتیا سره ولولي . له لوستونکې سره پوښتنې پیدا کيږي . په مینې څه وشول ؟ راتلونکې غیرګون به یې څه وي ؟ او داسې نور ...

ددغو پوښتنو د ځوابونو د پیدا کولو لپاره لوستونکې د ناول بلي برخې ته ځي او لولي یې .
په زیاترو برخو کې دې ټکي ته پام شوی دی ، خو د ناول په ۲۹ مخ کې یوې کوچنۍ بې توجهې د ناول د یوې برخې تلوسې ته زیان رسولی دی . هغه دا چې کله اشرف خان مینې ته په غوصه کيږي او هغه نه پریردي چې دباندې ولاړه شي یوځای لیکي :

«دې پېښې د مینې د زخمي زړه په پرهارونو داسې یو ژور پرهړ کيښود ، چې بیا یې د ژوند تر وروستۍ شیبې پورې روغتیا ونه مونده ...»

دغسې لیکنه د کیسې تلوسې ته زیان رسوي ، لوستونکې یو هیږي چې د کیسې کرکټر به تر پایه داسې وي . په حقیقت کې د کیسې د پای خبره دلته شوي ده .
په ناول کې د سیمو د نومونو یادونه د کیسې د ریښتینایۍ سره مرسته کوي .

«په سترګو کې لیکل شوي افسانه» ناول کې د کیسې د پېښو د سیمو یادونه شوي ده ، وزیر اکبر خان مینه ، د ابوالقاسم فردوسي لیسې ، شینو زاده کلنیک ، بلخي روغتون ، مکروریان ، د سروبي ولسوالۍ او نور هغه ځایونه دي چې کیسه پکې پېښه شوې ده . دغه ناول له تصویري او شاعرانه جملو څخه هم مالا مال دی . د بیلګې په ډول څو جملې دلته رانقلوم:

«هغه تر ډیره ځنډه همداسې پخپل ځای کې ناسته وه ، د سترګو له ایلبنده یې د خوبونو کوچۍ کډه کړې وه او خپل ځای یې د اوښکو سیلابونو ته پرې ایښی وو . هغه له خپل تخت څخه کښته شوه ... بهر برنډې ته ووتله ... مینې پداسې حال کې چې غبرګ لاسونه یې د برنډې په بازو ایښي وو او باد یې خواره واره وپښتان پر مخ رپول ...»

دغه څو جملې د مینې حالت د سړي سترګو ته په ښه توګه درولای شي . او دا دناول د لیکوالي یوه کامیابي بللای شو .

د ناول پېښې له یوېل سره ډیر ښه او منظم تړاو لري . د ناول یوه برخه د بلي بشپړوونکې ده . دمخه مو د تلوسې خبره وکړه او په یو ځای کې مو د تلوسې د ماتیدو هم وویل ، خو دلته چې د ناول پای ته نږدې پانوی ته رسیرم نشم کولای لدې سترګې پټې کړم ، چې د ناول آن د پای په برخو کې هم د پېښو غوټې شته او تلوسه پکې پیاوړې ده ، لوستونکې د یوې پېښې په فکر کې وي خو بله پېښه رامنځته کيږي او منطقي تړاو هم لري د مثال په توګه :
په ۴۹ مخ کې مینه له ډاکټر حشمتي سره چې لا دمخه ورسره مینه لري خپل نوی پېوند ردوي له ژړا سره وايي :
- زه نور لدې سړیو څخه کرکه لرم ، دوی ټول یوډول دي ، بې رحمې دي ، خود خواه دي ...

پداسې حال کې چې لوستونکې فکر کوي دا به دې کورډې ته چمتو وي . په مقابل کې ډاکټر حشمتي نه مایوسه کيږي او د خپلې ارواپوهنې له مخې پوهیږي چې د مینې زړه هغه څه نه غواړي چې په خوله یې وایي ، د یوې وایي :
- زه د مینې له کرکټر سره ښه بلد یم ، زه پدې پوهیدم چې که د هغې په زړه کې هر څه وي ، خو د هغې غرور ورته دا اجازه نه ورکوي ، چې هغه څه څرګند کړي . او آن هغه خو خپل ځان ته هم پدې هکله د فکر کولو اجازه نه ورکوي ...

دا ډول تر دې دمخه له اشرف خان سره د اړیکو په شلولو د مینې خفګان هغه څه دي چې لوستونکې یې عکس فکر کوي .

د ځينو کوچنيو گرامري ستونزو ، په ځينو برخو کې د ليکوالي پلوي توب ، ځيني تصادفي فلمي پيښو تر څنگ د ناول د يوه اصلي کرکټر د نوم غلطې د ناول له ډيرو لويو نيمگړتياوو څخه دی . څرنگه کيدای شي چې د ناول د يوه اصلي کرکټر نوم دي تر نيمایي کتابه وحيد احمد وي او له نيمایي وروسته په ۷۳- ۸۵ او نورو مخونو کې فريد احمد وي . دومره لويې نيمگړتيا ته نه ليکواله ، نه هم د ناول کتونکي او نه چاپ چاري متوجه شوي دي .

ناول د ټولنيز ژوند ، زده کړي ، د بنځو د ژوند په اړه پيغامونه لري او تر ټولو ښه دا چې ناول په هيلو ولاړ دی او انسان ژوند ته اميدواره کوي . چې زه به يې د ناول د ليکوالي بریا بولم.